

STICHTING BENARES SCHOOLFONDS

TWAALF EN EEN HALF JAAR BENARES SCHOOLFONDS

Bij ons laatste bezoek aan Varanasi, afgelopen november en december, bestond BSF twaalf en een half jaar. Reden om terug te blikken. Met die bedoeling keken wij, bestuursleden Marien, Conny en Karin, met extra aandacht naar de veranderingen in de Indiase maatschappij, bij onze doelgroep en bij de scholen die we ondersteunen.

Onze stichting startte in mei 2003 met 23 leerlingen op Deva Public School. Het merendeel van die leerlingen heeft inmiddels de volledige 12-klassige scholing afgerond, enkelen zijn naar de universiteit gegaan.

Een hele reeks nieuwe kinderen namen wij onder onze hoede. En toen het met de jaren financieel steeds beter ging met BSF, ook een aantal scholen; vier in Varanasi, een in Jaipur.

De scholen hadden weinig middelen om hun onderwijsniveau te verhogen. Onze steun heeft geleid tot een flinke kwaliteitsverbetering.

Vier van onze vijf scholen hebben nu een bibliotheek, computers en vaklokalen; de laatste krijgt dit jaar haar bibliotheek.

Overal worden muziekonderwijs, danslessen en andere kunstvakken gegeven. Onderwijzers zijn beter en worden regelmatig bijgeschoold.

Het gaat de meeste mensen iets beter; maar ze delen nog nauwelijks in India's zo geroemde toenemende welvaart.

Asha Pandey van Little Stars School had destijds veel overredingskracht nodig om ouders ertoe te brengen hun dochters naar haar school te sturen. Nu heeft de school 900 leerlingen.

Kamal 2006

Kamal 2015

Rani 2007

Rani 2015

99% van de kinderen uit de wijk Nagwa, 'onze' wijk, gaat tegenwoordig naar school. En bijna allemaal maken zij die af. Slechts weinig kinderen gaan naar de overheidsscholen. Die zijn nog steeds erg slecht, met klassen van soms meer dan zestig leerlingen en leraren die niet komen opdagen.

De Indiase maatschappij is een harde maatschappij: geen solidariteit, geen sociale zekerheid. Alles gaat redelijk zolang de vader of moeder niet ziek of werkloos wordt. Gebeurt dat, dan wankelt het gezin, worden de kinderen ingezet om hun steentje bij te dragen aan het inkomen, en gaat hun schoolwerk eronder lijden. Maar als alles goed gaat zijn de kinderen straks opgeleid, krijgen ze betere banen en een hoger inkomen dan hun ouders, en ontkomen ze zo aan de armoede en achterstelling.

Maar hun salarissen blijven soms nog achter, en daarmee verlies je weer kwaliteit.

Ieder jaar gaan wij op bezoek bij kinderen thuis. Iedere keer zagen wij kleine veranderingen: eerst was er niets, dan een bed, een jaar later een televisie, nu een fiets of een motor en mobiele telefoons. Connie Rao van Asha Deep School heeft zelfs koelkasten gesignaleerd!

De wijk heeft eindelijk riolering en openbare toiletten. En het vuilnis wordt - mondjesmaat - opgehaald.

Dat is ons ideaal, daar doen wij het voor. Met uw hulp. <

INHOUD

① Asha Deep School	2
② Little Stars School	5
③ Educatie Ashray	6
④ Individueel sponsorprogramma	8
⑤ Jeevan School	9
⑥ Vatsalya's Udayan School	11
Facts & figures	losse bijlage

1

ASHA DEEP SCHOOL

- > Tot en met klas 8
- > 238 leerlingen, 18 leraren (5 parttime)
- > Budget € 36.000 (incl. schoolmaaltijd) + € 12.500 voor vervolgonderwijs
- > Bijdrage BSF € 8.165 + € 1.625 voor vervolgonderwijs
- > www.asha-deep.com

Toen we in 2012 besloten Asha Deep te ondersteunen, deden we dat omdat we onder de indruk waren van plaatsvervangend hoofd Siddharth Singh. Connie Rao, het hoofd van de school, verbleef voor langere tijd in de VS.

Twee jaar later ontmoetten we haar voor het eerst. En die kennismaking bevestigde dat onze keus goed was geweest. Connie en Siddharth vormen samen een superteam, met een goede visie op onderwijs en inzicht in hun leerlingen.

Marien hield een **interview** met Connie. Het zegt eigenlijk alles over wie zij is, en hoe de school is. Daar hebben wij niet veel aan toe te voegen.

Enkele zaken lichten wij er graag voor u uit.

Kinderen moeten **toelatingsexamen** doen voor Asha Deep School. Niet zelden gebeurt

het dat ze een klas teruggeplaatst worden, soms zelfs meerdere klassen. Dat is heel erg, het zegt veel over het onderwijs op de reguliere Indiase scholen. Maar als kinderen het kunnen accepteren met veel jongere kinderen in de klas te zitten, wacht hun op Asha Deep 'echt onderwijs', zoals Connie in haar nieuwsbrief van september 2015 schreef. <

VERVOLGONDERWIJS

Asha Deep gaat **tot en met klas 8**. Voor de hogere klassen plaatst Connie haar studenten op goede, hoofdzakelijk Engelstalige scholen in de buurt. Dat kost veel geld, waarvoor ze losse sponsors zoekt en vindt. Ze kiest voor deze oplossing, en niet voor zelf doorgroeien, omdat de leerlingen dan na Asha Deep op een andere school een aantal jaren de tijd krijgen om aan de Indiase realiteit te wennen. Wij vroegen oud-leerling Suman om Asha Deep te vergelijken met zijn huidige school. Hij zei: 'Asha Deep was heaven for me'.

Singaporedames

Dankzij de Singaporedames, een groep Nederlandse expats in Singapore, die zich twee jaar lang met fantastisch resultaat hebben ingezet voor de school, kunnen zes van deze oud-leerlingen tot en met klas 12 naar goede scholen (zie de groepsfoto op de pagina hiernaast).

Wij spraken met de leerlingen, stuk voor stuk leergierige en ambitieuze studenten, die nog steeds een warme band hebben met Connie Rao en Siddharth Singh; dat was heel duidelijk.

Asha Deep laat haar leerlingen na klas 8 niet los. Ze blijft ze volgen, begeleiden en aanmoedigen. Soms rept Connie van de enorme inspanningen om probleemleerlingen binnenboord te houden. En soms vraagt ze zich vertwijfeld af hoe lang je dat moet volhouden. Maar als het lukt, is dat voor haar een persoonlijke overwinning.

Connie Rao ziet na elf jaar hard werken de eerste **resultaten**: vol trots schreef ze over de topscores van twee van haar oudleerlingen en hun reële kans, ondanks hun lage kaste, om dokter en microbioloog te worden.

SUMAN

De slimste leerling ooit op Asha Deep School afgestudeerd. Hij leert graag en studeert hard.

Als hij de kans krijgt, zal hij zeker slagen in het leven.

Suman is de zoon van een visser met een laag IQ; niet alleen ongeletterd, maar feitelijk zwakbegaafd. Om een voorbeeld te geven: hij kwam met Suman mee om zijn examenresultaten op te halen. Suman had alleen maar tien.

Zijn vader keek naar het stuk papier en vroeg: "Is hij geslaagd?" Hij had geen idee hoe goed zijn zoon het wel niet doet op school.

Uit een leerlingenverslag van Connie Rao.

Connie en Conny met de door BSF gesponsorde oud-leerlingen

'WE HOUDEN ONS NIET ZO AAN DE BOEKEN.'

Connie Rao, hoofd van de Asha Deep School, komt uit Californië en heeft een mastergraad in linguïstiek. In 1998 verhuisde zij met haar Amerikaans-Indiase echtgenoot naar Varanasi. Marien van Stalen sprak met haar.

"De eerste jaren zorgde ik vooral voor onze dochter en zoon en leerde ik de taal en de cultuur kennen. In 2004 werd ik gevraagd om te helpen op een kleine school voor arme kinderen. Mijn specialisatie is het onderwijzen van Engels als tweede taal; dat kwam goed van pas.

Wat typeert het Indiase onderwijs?

"In Varanasi wordt heel veel uit het hoofd gestampt. De kinderen wordt verteld wat ze moeten leren. De leraren schrijven vragen en de bijbehorende antwoorden op het bord. De kinderen schrijven die over, gaan naar huis en leren ze uit hun hoofd. Misschien begrijpen ze wat ze opschrijven, misschien niet."

"Mijn dienstmeisje vroeg me om haar dochter te helpen met Engels voor het examen van klas 10. Ik vroeg haar de simpelste dingen - vind je ijs lekker? - maar ze wist echt niet waarover ik het had. Op het examen moesten ze positieve zinnen omzetten in negatieve, directe rede veranderen in indirecte rede. Het meisje had totaal geen idee wat ze deed, maar ze haalde het examen. Ik was geschokt. Toen realiseerde ik me voor het eerst dat een schoolcertificaat hier vrijwel geen betekenis heeft. De leerlingen begrijpen de basis niet. Ze leren zelfs wiskundevraagstukken uit het hoofd! Als één cijfer anders is op het examen, maken ze de som fout."

"De leraren geven niet echt les. In privé-avond-

klassen wel, maar zelfs daar wordt niet geleerd om kritisch na te denken en je eigen mening te geven. Hetzelfde bij tekstbehandeling: je leert de paragraaf gewoon uit je hoofd. Geen student weet hoe een paragraaf opgebouwd is. Het hele onderwijs is gebaseerd op het oude Britse systeem: klerken opleiden die doen wat hun gezegd wordt."

Wat doet Asha Deep anders?

"Natuurlijk geven wij les om begrip bij te brengen. We houden ons niet zo erg aan de boeken. De school werkt met thema's van de week - de wereld of de Indiase cultuur of planten of vogels, wat dan ook. De leraren vullen het boek aan met veel verschillende activiteiten. Ze halen werkbladen van internet en ze gebruiken spelletjes, tekenen en toneel als leermiddelen.

Maar bovenal hebben de onderwijzers hart voor de kinderen. Ze kennen hun thuissituatie en werken aan hun ontwikkeling als persoon. Wat onze kinderen thuis leren over het omgaan met conflicten, met beledigingen, is behoorlijk ruw. Wij proberen hun duidelijk te maken dat je kunt praten om een probleem op te lossen. Iemand die jou slaat, hoef je niet terug te slaan. We werken aan respect, mededogen en samenwerking."

Hoe leven de kinderen thuis?

"De ouders van onze leerlingen zijn ongeletterd of zeer laagopgeleid. Ze hebben simpele baantjes. Veel vaders zijn alcoholist, die werken misschien helemaal niet. De moeders vormen de ruggengraat van deze families. Ze lijden niet alleen onder de armoede, maar worden ook nog mishandeld door hun man. De moeders doen enorm hun best het gezin bij elkaar te houden. Om vijf uur 's ochtends staan ze op om andermans huis schoon te maken, zodat ze geld hebben om hun kinderen naar school te sturen. Thuis zijn het de moeders die koken, schoonmaken en water halen. De kinderen helpen ook, maar de meeste mannen dragen erg weinig bij of doorkruisen zelfs wat de moeder probeert te doen."

"Nagwa is buitengewoon dichtbevolkt. Een hele familie woont in één kamer. En direct achter die bakstenen muur zit het volgende gezin. De angst, het vechten, al het slaan en schelden, alle praatjes, iedereen hoort ze. We weten wat er gebeurt als je een heleboel muizen samenpropt in een kleine ruimte... Dit is de leef sfeer waar onze kinderen vandaan komen. Van de familie komt weinig steun bij het onderwijs. De kinderen moeten echt naar school *willen* gaan. De moeders zijn de deur uit om te

lees verder op volgende pagina >>

>> vervolg interview Connie Rao

werken, dus de kinderen moeten uit zichzelf opstaan en naar school lopen. En ze moeten een groot doorzettingsvermogen hebben om hun huiswerk te maken, want niemand zegt hun dat ze dat moeten doen.”

*Asha Deep heeft acht klassen.
32 oud-leerlingen studeren op plaatselijke
high schools. Hoe doen ze het?*

“In het begin was de school klein. De leerlingen waren als mijn zonen en dochters. Natuurlijk heb je je dromen voor hen. Na klas 8 kun je niet zomaar zeggen: ‘Okee, dag jongens, veel geluk in het leven, ik hoop dat je het op een of andere manier redt’ - want met alleen klas 8 zullen ze geen fatsoenlijke baan kunnen krijgen. Daarom zochten we sponsors om hen naar andere scholen te laten gaan. We hebben erover gedacht om onze eigen school uit te breiden tot en met klas 12; dat zou goedkoper zijn, en de kwaliteit van het onderwijs zou net zo goed zijn als elders - misschien beter. Maar er is één groot pluspunt als we hen naar een andere school sturen: ze worden eerder gedwongen om te leren overleven in de maatschappij.”

“Asha Deep is als een glazen stolp. De leerlingen maken hier een heel andere cultuur mee, de manier van doen hier is totaal anders dan in de slum. Kinderen die hun hele schoolcarrière op Asha Deep doorbrengen, zijn erg beschermd. Wij zijn vergevingsgezind, we houden van hen en moedigen hen aan. Maar als ze de maatschappij in gaan, weten ze niet wat hun te wachten staat. Ze realiseren zich niet hoe weinig respect ze zullen krijgen, ze weten niet hoe ze ermee moeten omgaan als iemand hen slecht behandelt. En ze zullen slecht behandeld worden, mensen zullen hen beledigen en slaan, vanwege hun kaste of de kleur van hun huid.”

“Na de overstap vertellen sommige kinderen mij beschaamd: ‘De leraar vroeg mij voor de hele klas mijn naam.’ Zodra ze hun naam zeggen, weet iedereen dat ze van lage kaste zijn. En zelfs vandaag de dag geloven veel mensen in Varanasi dat een opleiding voor kastelozen tijdverspilling is. Dat is wat ik bedoel: onze leerlingen moeten bestand zijn tegen wat ze van de wereld te verduren krijgen - om te beginnen moeten ze in staat zijn zonder schaamte hun naam te noemen. Op andere scholen leren ze andere sociale strategieën. En ze realiseren zich: hé, ik ben goed genoeg om op deze middenklasseschool te zitten. Dat geeft hun een gevoel van eigenwaarde en trots. Andere scholen kosten meer geld, maar we krijgen er iets van waarde voor terug.” <

*Dit is een ingekorte versie van een groter interview.
De volledige Engelse tekst is te vinden op onze website.*

Siddharth Sir, zoals Connie en de kinderen hem noemen, schreef een prachtig gedicht over Asha Deep. Graag delen we met u de mooiste strofen; het was moeilijk kiezen.

OUR MAGIC SCHOOL

Let me tell you the story of a school today.

It's a school where a pupa becoming a butterfly is celebrated as the birthday of a magical being which, can you believe, came out with all its magic and riot of colors from that scrawny little pupa? Believe me, it really happened and we all became part of this magic

It's a school where, if a monkey comes into the office he is asked gently to leave and the monkey actually leaves.

It's a school where, from time to time, you find a shoe in the drinking water tank or some school crayons stowed in someone's backpack but the next day these kids are not horrified to come back to school. When they come back then somewhere there is a solemn promise that today I will not dip my shoes in the water tank.

It's a school where kids sometimes dance at the beginning of their classes and some teachers weep in the teachers' meeting because they feel bad about a kid's family situation.

It's a school where you see hope, joy, and faith taking birth right in front of your eyes.

It's a school where broken, beaten, and battered souls are healed, soothed, and reborn.

It's a school where no matter how much darkness you are coming from as you come here you enter light.

door Siddharth Singh

LITTLE STARS SCHOOL

- > Tot en met klas 12
- > 900 leerlingen, 41 leraren (15 parttime)
- > Budget € 50.000, geen schoolmaaltijd
- > Bijdrage BSF € 18.000 + € 5.000 voor klas 11 en 12
- > www.littlestarsschool.org

Ondank de massaliteit heeft deze school een frisse, krachtige uitstraling, waarbij goed het midden wordt gehouden tussen Indiase tradities en de moderne tijd. De bijzondere persoonlijkheid van directeur Asha Pandey speelt hierin zonder twijfel een beslissende rol. Ze is onmiskenbaar het hoofd van de school, maar oefent haar gezag uit op een onnadrukkelijke, collegiale manier.

Daarbij geeft ze, heel verstandig, veel ruimte en vertrouwen aan de leraren die haar assisteren. Typerend is dat Asha bij een 'function' niet vaak achter de tafel met de eregasten gaat zitten.

De sfeer op school is ontspannen en vrolijk.

Bij LSS is het duidelijk hoe belangrijk een goede **locatie** is. De nieuwe school is licht en ruim, en in het oude gebouw, dat donker en somber was, is veel verbeterd: klaslokalen zijn uitgebroken, nieuwe ramen gemaakt.

De school heeft een opvallend laag budget, vergeleken met onze andere scholen, zeker gezien het grote aantal leerlingen.

Dat komt vooral omdat de **lerarensalarissen** laag zijn, eigenlijk te laag. Dat is nog steeds een punt van zorg. Het verloop onder de leraren is daardoor groter dan goed is voor het onderwijs. Maar de schoolresultaten zijn uitstekend, gemeten naar de examenscores.

MALTI MA'AM

In het nieuwe gebouw zwaait Malti Ma'am de scepter, gepensioneerd hoofd van de (peperdure) Little Flowers School, die nu op LSS haar leraarcarrière voortzet als vrijwilligster. Zij is Asha's steun en toeverlaat.

SHANTI'S LUNCH

Onze meeste besprekingen met Asha vinden plaats aan de keukentafel tijdens de lunch. Asha had in onze agenda bijna dagelijks 'lunch in LSS' geschreven, bang als ze was dat we elkaar niet vaak genoeg zouden zien. Die lunch wordt sinds jaar en dag klaargemaakt door Shanti, die met veel plezier bakt en braadt in haar nieuwe keuken. Geen dag krijgen we hetzelfde voorgezet. Af en toe komt ze de tere maag en zwakke ingewanden van ons, westerlingen, tegemoet en maakt ze milde gerechten. Alles is even lekker.

Met dit stukje brengen we hulde aan een onvermoeibare en hardwerkende Indiase vrouw.

Asha en Conny zochten een sari voor haar uit, die we haar gaven als dank voor zoveel jaren heerlijk eten.

Klas 11 en 12

LSS is vorig jaar begonnen met klas 11, en dit jaar voor het eerst met klas 12. Daarmee is de school een volledige Indiase middelbare school geworden, de eerste in Nagwa voor onze doelgroep.

Die hoogste klassen zijn duur, de leraren moeten hooggekwalificeerd zijn.

Deze bovenbouwklassen konden dan ook alleen gerealiseerd worden dankzij een geormerkte extra gift voor vijf jaar.

In de toekomst hopen wij meer sponsors warm te krijgen voor het sponsoren van een lerarensalaris, zodat LSS deze unieke voorziening in stand kan houden.

HET HOSTEL VAN LITTLE STARS SCHOOL

Negen meisjes in het hostel Shanti Niketan dragen de achternaam Pandey. Zij zijn door directeur Asha Pandey geadopteerd.

In klas 12 zit de oudste, **Shobhana**, 19 jaar. Shobhana is wees. Zij kwam in het hostel via Childline, een alarmnummer voor kinderen. Na de dood van haar ouders nam een broer van haar moeder haar in huis. Die verstootte haar toen ze drie jaar was. Ze leefde twee jaar in een tempel tot een familie haar meenam om voor hen als dienstmeisje te werken. Soms ging ze naar school, vaak niet. In 2010 liep ze weg. Ze wilde niet meer terug. Ze is gelukkig in het hostel: 'Here I have my best friends', zegt ze zelf.

Shobhana houdt van tekenen. Op de dag voor ons vertrek hield de school een expositie van tekeningen op Assi Ghat. Wij kochten er bijgaande mooie tekening van Shobhana.

De kinderen hebben vaak een hele geschiedenis van geweld en verkrachtingen achter de rug. En toch zien wij vrolijke, levendige meisjes in het hostel, die voor elkaar zorgen en met Asha een gelukkige familie vormen.

Ook de zusjes **Tarana** en **Tejal**, 7 en 8 jaar oud, hier met Asha op de foto, zijn wees. Ze leefden na de dood van hun vader bij diens broer, een alcoholist die al zijn geld aan drank uitgaf. De meisjes moesten werken en kregen eten van andere families in het dorp. Hun moeder was niet in staat om voor hen te zorgen. De oom verwekte twee kinderen bij hun moeder, die beiden aan ondervoeding stierven. Op een dag hing hun oom hun moeder op toen ze hem om kleding en eten vroeg.

Later liep hij weg en liet hij de kinderen aan hun lot over.

Ook Tarana en Tejal kwamen via Childline bij Little Stars School terecht, afgelopen augustus.

We hebben de meisjes ontmoet. Ze moeten enorm getraumatiseerd zijn, maar gaan inmiddels naar school en lijken gelukkig. Ze kunnen weer lachen.

Alle meisjes in Shanti Niketan zien er verzorgd uit. Asha krijgt vaak kleding en voedsel voor hen van Indiase mensen.

Het hostel ligt op een van de verdiepingen van de oude school; het is prachtig opgeknapt door 'Uncle' Pierre. De meisjes hebben een eigen keuken, badkamer, slaapzaal en grote woonruimte.

Alleen Shobhana heeft een eigen kamer. Daar kan ze in alle rust studeren.

'Uncle Pierre' met de hostelmeisjes tijdens de expositie op Assi Ghat

Asha neemt de meisjes regelmatig mee uit. Tijdens ons bezoek gingen we naar de Bollywoodfilm Prem Ratan Dhan Payo. Wij verstonden er niets van, maar het verhaal sprak voor zichzelf. IJs en popcorn maken zo'n uitje compleet.

En wist u dat er wel acht kleine meisjes in één motorriksja kunnen? <

De verhalen van bovengenoemde meisjes zijn met toestemming van Asha Pandey in deze nieuwsbrief opgenomen.

EDUCATIE ASHRAY

3

- > Basisschool tot en met klas 5
- > 73 leerlingen, 5 onderwijzers
- > Naaiklassen: 40 jonge vrouwen, 1 lerares
Avondklassen (tot en met klas 12 inclusief computerles): 51 leerlingen, 4 leraren
- Dans- en tablales: 31 leerlingen, 1 leraar
- > Budget € 13.500, incl. eenvoudige lunch
- > Bijdrage BSF € 8.500
- > www.ashray.org

Ashray heeft besloten zich te concentreren op educatie, in de breedste zin van het woord. Het medisch en het sociaal werk zijn grotendeels overgenomen door een nieuwe ngo. De Ashraykliniek is daarom gehalveerd in omvang en capaciteit.

Het achterste deel van de grote ruimte wordt nu gebruikt voor de **naailessen**. Er staan zeven machines; tien jonge vrouwen krijgen les in één groep, gebruiken om de beurt de naaimachines, maken ontwerpen en krijgen theorieles. Er zijn vier groepen per dag. Op deze manier wordt de capaciteit optimaal benut. De cursisten betalen Rs 50 (€ 0,70) per maand, en krijgen, anders dan vroeger, geen naaimachines meer cadeau als ze het diploma hebben behaald. De lerares wordt betaald naar het aantal cursisten en het aantal lessen dat ze geeft. De leerlingen voeren soms betaalde opdrachten uit; het geld gaat deels naar hen, deels naar de begeleidende lerares. Zo is het project kostendekkend en is het numerieke resultaat hoger dan vroeger. En de belangstelling is groot. Uit dit voorbeeld blijkt de zakelijke aanpak van Rakesh Saraogi, de nieuwe *general coordinator* van Ashray.

Een ander voorbeeld van deze aanpak is het **muziek- en dansonderwijs**. In het verleden kwam de leraar min of meer wanneer het hem uitkwam, en werd er ruimte gemaakt voor zijn lessen. Nu komt hij drie keer per week op vaste uren, buiten schooltijd. Rakesh heeft de tabla- en kathaklessen opengesteld voor iedereen in Nagwa, dus niet alleen voor de kinderen van de Ashray School. Kinderen van buiten de school betalen een kleine fee; de helft van dat bedrag wordt gebruikt voor het onderhoud van de instrumenten, de andere helft gaat naar de leraar. Hetzelfde beeld als bij de naaiklassen: capaciteitsvergroting die kostenneutraal is - en de leraar is beter gemotiveerd. Ons bevalt dat.

Avondklassen

Iedere dag tussen vier en zeven uur worden op Ashray huiswerkbegeleiding, coaching en computerles gegeven.

Rakesh Saraogi heeft, ter verbetering van de kwaliteit, in deze avondklassen twee leraren vervangen. Voor zover wij kunnen nagaan is dat op een respectvolle manier gebeurd. De nieuwe leraren zijn jong, enthousiast en betrokken.

De computerklas had vorig jaar al een nieuwe, jonge leraar gekregen.

Ook daar is de capaciteit vergroot en mogen kinderen van buiten Ashray de cursus volgen.

Rakesh Saraogi

We lunchten uitvoerig met Rakesh Saraogi. Hij praat graag en veel; maar hij is intelligent, heeft het hart op de juiste plaats en heeft goede ideeën over Ashray.

Rakesh heeft het lesschema van de school (73 leerlingen) aangepast: geen drie lessen van

Marien, Conny, Karin en Rakesh Saraogi

zestig minuten, maar vier van vijftig minuten. Het gevolg is dat vakken vaker per week voorbij komen, en dat de efficiëntie van de lessen is vergroot; een concentratieboog van een uur is wat veel voor de gemiddelde basisscholer.

Wij bezochten onafhankelijk van elkaar de school, onaangekondigd, en waren alle drie aangenaam verrast door de goede werksfeer, de discipline, rust en concentratie. Een enorme verbetering!

De enige kritiek die we hebben is het ontbreken van structurele bijscholing voor de onderwijzers. Die mag op geen enkele zichzelf respecterende school ontbreken. De vijf onderwijzers noemden hun school vol trots een vijfsterrenschool; die vijfde ster moet wat ons betreft nog verdiend worden, door optimalisering van het onderwijsniveau.

De school biedt nu basisonderwijs tot en met klas 5. Er zijn concrete plannen om klas 6 toe te voegen; daar heeft zich - heel bijzonder - een Indiase sponsor voor gemeld.

Het liefst zou Rakesh de school met de leerlingen laten meegroeien. Daarvoor is het gebouw niet groot genoeg; Ashray zal in de toekomst elders ruimte moeten zoeken. <

Sadhana, schoolcoördinator

A journey to India

WIE ZIJN WIJ?
Wij zijn Nienke en Bálint, een Nederlands-Hongaars koppel dat op een groot avontuur gaat: op de fiets van Tricht naar India. De reis zal beginnen in Tricht in februari 2016 en we hopen in India te arriveren in december 2016, na meer dan 10.000 kilometer gefietst te hebben.

HOE KUN JIJ HELPEN?
Je kunt een donatie overmaken naar het Benares School Fonds onder vermelding van 'Travelling Tales'. Kleine donaties zijn onmisbaar om de kasten met boeken op te vullen, terwijl de grotere donaties gebruikt zullen worden om de bibliotheek in te richten en het onderwijsmateriaal te vernieuwen. Je kunt op onze website een persoonlijk bericht achterlaten voor de toekomstige lezers van Ashray School. Wij zullen dit in Hindi vertalen en in de kof van één van de boeken schrijven.

WAAROM DOEN WE DIT?
We fietsen naar India om geld op te halen voor de realisatie van een bibliotheek en de vernieuwing van het onderwijsmateriaal in Ashray School, in de sloppenwijk van Varanasi. Ashray School biedt onderwijs aan ongeveer 80 kinderen uit zeer arme families, en wordt al voor meer dan 10 jaar ondersteund door het Benares School Fonds. Nienke heeft in 2012 voor een half jaar in Ashray School gewerkt, en heeft sindsdien een hechte band onderhouden met de leerlingen en leraren.

BENARES SCHOOL FONDS
www.benareschool.nl
Bank: NL97 RABO 0194 3913 53

FOLLOW US!
www.thetravellingtales.wordpress.com
facebook.com/thetravellingtales

FIETSEN NAAR VARANASI

Nienke de Graaf werkte in 2012 zes maanden als vrijwilligster op de Ashray School. Die maanden hebben haar voor de school en voor India gewonnen. Samen met haar Hongaarse vriend Bálint is zij op 21 februari begonnen aan een sponsorfietsstocht naar Varanasi. Een tocht van meer dan 10.000 kilometer. Nienke en Bálint hopen in december aan te komen.

Nienke en Bálint

Met hun fietstocht willen Nienke en Bálint geld ophalen voor onze stichting, in het bijzonder voor de Ashray School. In overleg met Rakesh Saraogi is besloten het geld te besteden aan een bibliotheek en aan onderwijsmaterialen.

Vindt u het leuk Nienke en Bálint te sponsoren of hun blog te lezen? Dan kunt u kijken op: www.thetravellingtales.wordpress.com. Of volg ze op: www.facebook.com/thetravellingtales.

Ons bestuurslid Karin van Duijnhoven (grafisch ontwerper) heeft Nienke en Bálint geholpen met een mooie flyer.

Kort voor hun vertrek vroegen wij Nienke lid te worden van ons bestuur. Haar antwoord was een volmondig en enthousiast ja.

INDIVIDUEEL SPONSORPROGRAMMA

- > Tot en met klas 12
- > 55 leerlingen
- > Kosten € 15.325 all-in
- > Bijdrage BSF 100%

Onze leerlingen op Malviya School

Het individuele programma, waarin scholieren een op een door sponsors in Nederland worden ondersteund, is onze langstlopende activiteit.

Het is ieder jaar een feest onze leerlingen en hun ouders weer te ontmoeten. We kennen de kinderen praktisch allemaal bij naam. We hebben de eerste lichtung groot zien worden: kleine meisjes zijn bijna vrouw nu, en de jongens lijken wel echte mannen met hun lage stemmen en hun beginnende snorretjes. Overal op straat horen we 'Hi, Conny ma'am' en de ouders knikken ons vriendelijk goedendag, klampen ons soms aan met vragen of schenken een kopje chai voor ons in.

Conny neemt met Surendra de financiën door

De jaarlijkse ontmoeting met onze leerlingen vindt plaats op het platte dak van Manish Bhatia's huis. Manish draagt met Surendra Srivastava zorg voor dit programma.

Een voor een komen de kinderen naar voren, met hun vader, moeder, oudere broer of zus. Meestal gaat alles goed, en zijn we snel klaar. Maar soms moeten er toch wat problemen worden opgelost, of moet een kind een waarschuwing krijgen omdat het niet goed zijn best doet of te vaak absent is.

Aan **absentie** gaan wij vanaf nu meer aandacht besteden. Anders dan in Nederland, waar kinderen alleen absent zijn bij ziekte, halen kinderen in India bij lange na de 100% aanwezigheid niet. Ze zijn zelf ziek, of hun moeder, en dan moeten ze voor de andere kinderen zorgen, of hun vader, en dan moeten ze meewerken en geld verdienen. Een bruiloft in de familie betekent al gauw een week niet naar school. En er zijn ontzettend veel religieuze feesten die vaak officiële vrije dagen opleveren.

De 55 leerlingen van dit moment zijn over 19 scholen verspreid. Dat betekent veel werk voor Manish Bhatia om al deze studenten te monitoren. Hij combineert de maandelijks betaling van het schoolgeld met het opvragen van de presentielijsten.

We hebben laten weten dat wanneer zonder geldige opgaaf van redenen de absentie tot tweemaal toe te hoog is, een leerling uit het sponsorprogramma wordt verwijderd.

Wij willen absoluut dat het geld van de sponsors besteed wordt aan leergierige en hardwerkende kinderen.

Het individuele programma is arbeidsintensief en duur. Wij zeggen toe dat wij alle schoolkosten van een kansarm kind, inclusief het schoolgeld, zullen betalen gedurende de hele opleiding. Ook houden wij de gezondheid van deze leerlingen in de gaten, en springen bij met voedselhulp waar dat nodig is. Dat is goed en effectief, maar die toezeggingen maken onze stichting financieel kwetsbaar voor verhogingen van schoolgeld en voedselprijzen. Dit jaar hebben wij een overschrijding van bijna twintig procent op het individuele programma. Het schoolgeld op de scholen van deze leerlingen is in drie jaar tijd praktisch verdubbeld.

We hebben het individuele programma met ons bestuur zorgvuldig onder de loep genomen en tot **enkele aanpassingen** besloten. Om de ouders meer bij het onderwijs van hun

volg ons ook op <https://www.facebook.com/benaresschoolfund>

kinderen te betrekken hebben we besloten een kleine maandelijkse bijdrage te vragen. Ouders zullen hun kinderen dan naar verwachting meer stimuleren, omdat die bijdrage anders weggegooid geld is. Het is een bekend verschijnsel dat wat gratis wordt aangeboden, niet op waarde wordt geschat. Ouders die hierdoor werkelijk in de problemen komen, zullen wij tegemoetkomen.

Wij ontvingen signalen dat de mensen voedselhulp minder hard nodig hebben dan vroeger. Daarom zijn wij per 1 februari 2016 voor de meeste gezinnen gestopt met de **daalvoorziening**.

Daal is essentieel; maar de kerntaak van onze stichting is onderwijs, niet armoedebestrijding - of beter: onze kerntaak is armoedebestrijding door *onderwijs*. Er zijn andere organisaties die zich met leniging van directe nood bezighouden. Die brengen we op de hoogte van ons besluit.

Weest u gerust: voor de kwetsbaarste gezinnen maken wij een uitzondering. En volgend jaar zullen wij zorgvuldig bekijken of dit besluit eventuele nadelige gevolgen heeft.

Surendra en Manish, onze toegewijde medewerkers ter plekke, zullen de inkomenssituatie van de gezinnen opnieuw doorlichten. Deze check heeft twee doelen: hij voorkomt dat de genoemde aanpassingen gezinnen in proble-

Karin maakt van ieder kind een foto

men brengen, en hij biedt de mogelijkheid om, waar dat kan, de ouders zelf een deel van de schoolkosten te laten dragen.

Wij blijven onderwijs op maat bieden: Hindi-medium voor de gemiddelde leerling, Engels-talig voor de heel goede. Voor enkele studenten houden wij de mogelijkheid van beroeps-onderwijs open.

En ons potje voor medische zorg en acute noden blijft bestaan. <

DE JURKJES UIT WOUW

Ieder jaar krijgen Conny en Marien van Stalen een grote zak met kleren mee van hun buurvrouw in Wouw. Zij naait en breiit wekelijks met een groep vriendinnen, van restjes stof en wol, de leukste jurkjes. Die gaan mee naar India.

De jurkjes vallen enorm in de smaak bij de hostelmeisjes van Jeevan. Soms kom je er op straat ineens een paar tegen in de Wouwse jurkjes.

Leuk!

JEEVAN SCHOOL

5

- > Tot en met klas 8, daarna Open School
- > 120 leerlingen, 15 onderwijzers
- > Budget € 35.000, inclusief schoolmaaltijd
- > Bijdrage BSF € 10.050
- > www.basichumannneeds.org

Math Market op Jeevan: voor het hostel staan allemaal marktkraampjes opgesteld, leraren en BSF-bestuursleden erachter.

De kinderen krijgen monopolygeld, en de winkeliers ook, en gedurende twee uur wordt de vrijmarkteconomie over de aanwezigen uitgestort. Conny verkocht fruit en groente. On-

derwijzer Bhola en Marien hadden een snackannex chaishop en hebben 48.000(!) roepies omgezet - straal uitverkocht. De kinderen hadden een boodschappenlijstje en mochten daarnaast hun geld vrij besteden. Engels spreken was verplicht! Na afloop moesten de uitgaven worden opgeteld. Daarbij vielen sommige leerlingen lelijk door de mand; ze hadden onze hulp hard nodig.

Erg leuk, erg instructief - en fantastisch voorbereid door hoofd van de school Kati Richter

en haar team: spullen inkopen, kraampjes opbouwen, 'geld' regelen et cetera.

Een echte Jeevanhappening: zeer speels, zeer leerzaam. En tussen dit alles door scharrelt 'der Johann', Kati's zoonnetje, met z'n blonde bolletje...

Naast het hostel bouwde de huisbaas een nieuw schoolgebouw: vier mooie, grote loka-

lees verder op volgende pagina >>

>> vervolg Jeevan School

len en een plat dak. Dat is sinds januari het nieuwe onderkomen van de school. Jeevan betaalde een deel van de bouw en wordt nu vrijgesteld van huur. Een goede afspraak.

Kati

Op deze school doet Kati enorm veel aan onderwijsvernieuwing. Kati is een wonder, ze wijdt haar leven aan de moeilijkste kinderen van Varanasi, die uit de sloppen van Samne Ghat. Haar gedrevenheid heeft ook te maken met de wil om een modelschool neer te zetten, en om te laten zien dat dat mogelijk is in India.

Kati is kritisch op India. Daar heeft ze alle reden toe, gezien het lot van haar doelgroep. Daartegenover staat **Sheelu Kujur**, de manager van Jeevan; hij is een milde man én een geslaagde, positieve Indiër, hij kan een rolmodel zijn voor de leerlingen.

Tot slot zijn er **Jess Morwood** en **Dan Ship**, de Canadese oprichters van de school: zij voelen zich met hun geadopteerde Indiase zoon Shivam thuis in hun tweede vaderland.

De kleintjes zijn dol op Jess

De schoolkosten zijn op Jeevan hoger dan op onze andere scholen. Dat wordt voor een belangrijk deel veroorzaakt door huurkosten en door de relatief hoge salarissen die Kati aan haar werknemers betaalt: leraren, de kok, de klusjesman, alle fulltimers krijgen hetzelfde. En op de schoolmaaltijd wordt niet beknibbeld. Kati geeft wekelijks bijscholing. Wij maakten er een mee over dyslexie - misschien wel iets te

theoretisch voor dit lerarenteam, dat in het Indiase onderwijssysteem is opgegroeid. Maar toch: er wordt vol aandacht geluisterd, en de docenten nemen de informatie mee naar hun werk.

Op vrijdagmiddag staan **arts** op het programma: muziek, dans, drama en tekenen. Muziekles wordt gegeven door Jess, zelf jazzzangeres, die de kinderen de eerste beginselen van de ukulele bijbrengt. Ook heeft ze blokfluiten aangeschaft, meer omdat die goedkoop zijn dan omdat ze zo dol is op het geluid ervan.

Afgelopen zomer kregen we foto's opgestuurd van de vrije-expressieweek aan het eind van het schooljaar. De kinderen maakten er kennis met allerlei materialen en technieken. Jeevan is erg goed in het organiseren van dit soort activiteiten.

Wij blijven enorm enthousiast over Jeevans resultaten. Een prachtschool met een zeer moeilijke populatie. <

BIJZONDER NIEUWTJE

De twee oudste leerlingen, Maya en Umar, zitten sinds dit jaar met een beurs van een plaatselijke ondernemer op de prestigieuze Sunbeam Academy. Het was wat wennen voor hen, tussen al die leerlingen uit de hogere milieus, maar ze handhaven zich goed. Piekfijn in uniform, met netjes gekamde haren, vertrekken ze iedere ochtend trots naar hun nieuwe school.

De school is optimistisch over de toekomst. Fondsenwerving begint overal waar Jess, Dan en Kati contacten hebben, te lopen: in Canada, Duitsland, Taiwan, Ierland, Australië en de VS. Over twee jaar moet er naar verwachting financiële stabiliteit zijn. En zekerheid over het nieuwe project in Sarnath: een eigen hostel en school.

A Song for India

BENEFIEËTCONCERT
VOOR SCHOOLKINDEREN IN VARANASI

Een boeiende happening met Amerikaanse ballads, Nederlandse lusterliedjes en Indiase klanken, aangevuld met ontroerende en spannende verhalen over het leven in de sloppenwijken van Varanasi, India.

JESS MORWOOD ZANG
BJ BAARTMANS SINGER-SONGWRITER
KAILASH ENSEMBLE
LENNEKE VAN STAALEN INDIASE VIOL
HEIKO DIJKER TABLA
MARIEN VAN STAALEN CELLO

CONCERTS: 6 JUNI 19.00 MAARTENSDIJK, TUNGERLEIKENDEN
VRIJDAG 17 JUNI 20.15 VALKENSWAARD, THEATER DE HOEF
ZATERDAG 18 JUNI 19.00 HOF OP 'S HANNALEIN, OPENBAAR HUISCONCERT
MAANDAG 20 JUNI 20.00 CONCERT IN HUIS VAN DE HOEF

INFO KAARTVERKOOP ZIE: WWW.BENARESCHOOL.NL/NL/NIUWS

WWW.BENARESCHOOL.NL | WWW.BENARESCHOOL.NL

Benefietconcerten

Om aanvullende fondsen te werven maakt Jess komende zomer een concerttour door Europa. In juni is ze in Nederland te horen: op 9 juni in de Oranjerie van tuinderij Eyckenstein in Maartensdijk, op 12 juni in Het Kruithuis in Den Bosch, op 17 juni in De Hofnar in Valkenswaard en op 18 juni tijdens een huisconcert in Haarlem. U bent van harte welkom.

Voor informatie over het programma en de kaartverkoop kunt u kijken op: www.benareschool.nl/nl/niuuws/

VATSALYA'S UDAYAN SCHOOL

- > Tot en met klas 8
- > 172 leerlingen, 10 leraren (5 parttime)
- > Budget € 40.000, inclusief lunch
- > Bijdrage BSF € 6.650
- > www.vatsalya.org

6

De school van de NGO Vatsalya in Jaipur ligt pal naast het kinderdorp Udayan, waar 61 kinderen worden opgevangen. Naast de eigen kinderen gaan ook kinderen uit de omliggende dorpen naar Vatsalya's school.

Kinderdorp Udayan

In haar nieuwsbrief van juni 2015 vertelt **Jaimala Gupta**, samen met haar man Hitesh oprichter en leider van Vatsalya, enthousiast dat er een grote positieve verandering plaatsvindt in de Indiase maatschappij: mensen zijn meer bereid weeskinderen te adopteren ongeacht hun achtergrond, kaste en geslacht.

Het is het resultaat van nieuw overheidsbeleid: kinderen horen in een gezin thuis, niet in een instelling.

Ten gevolge van deze bemoedigende ontwikkeling wordt het woord 'wees' uit de missie van Vatsalya geschrapt. Maar de tragische realiteit is dat er miljoenen Indiase kinderen door hun straatarme families verwaarloosd en zelfs

gedumpt worden; of tot kinderarbeid en prostitutie gedwongen.

Vatsalya blijft zich inzetten voor deze kwetsbare groep. Daarvoor komt nu meer ruimte beschikbaar.

Afgelopen jaar nam Vatsalya 21 van dit soort kinderen op. In totaal leven er nu 61 kinderen in het Udayan-kinderdorp.

Udayan School

Vatsalya heeft in 2015 **onderwijs** tot prioriteit verklaard. De lat is hoger gelegd. Veel zaken zijn verbeterd: er kwam een heel nieuw team van jonge onderwijzers, nieuwe systemen en methodes werden geïntroduceerd, er is een volledig uitgerust audio-visueel practicum-lokaal. Het door de overheid voorgeschreven curriculum wordt voor minimaal dertig procent buiten het klaslokaal ingevuld - het zogeheten leren in het veld - zoals in dierentuin, bank, winkelcentrum, ziekenhuis, postkantoor, brandweerkazerne en vliegveld.

Iedere zaterdag hebben de onderwijzers een opfriscursus, waaraan ook Jaimala en Hitesh zelf meewerken. Zij delen met de onderwijzers hun ervaringen, uitdagingen, mislukkingen en hoe ze daarmee omgaan, maar ook hun visie op onderwijs.

Alle kinderen boven de 14 jaar krijgen een basale **beroepsopleiding** aangeboden. Niet alle dorpelingen juichen dat toe: sommigen hebben voor hun kind iets anders, iets beters, in gedachten dan het leren van een vaardigheid als bakken, naaien, koken of houtbewerking. Maar Jaimala houdt vast aan dit onderwijsconcept: het vergroot de kans op een baan voor de leerlingen aanzienlijk, en de intelligentste leerlingen krijgen toch de volle aandacht; zie hiernaast.

Vatsalya werkt er hard aan om ouders en kinderen te overtuigen van de waarde en het nut van haar systeem. Het leidt tot een allround-opleiding waarmee kinderen in de toekomst alle kanten op kunnen.

De school telt 172 leerlingen, 124 jongens en 48 meisjes.

Vatsalya's school is een dure school. In Rajasthan zijn de salarissen hoger dan in Uttar Pradesh waar Varanasi ligt. De organisatie is groot en heeft behoorlijk wat overheadkosten. Maar er wordt geweldig werk verricht. En de overhead komt niet ten laste van het financieel kwetsbare Udayan.

Karateproject, gesponsord vanuit de VS

Veel projecten van Vatsalya krijgen enige vorm van steun, van overheid of bedrijfsleven. De zwakke plek binnen de organisatie is Udayan, het dorp én de school. Die zijn geheel afhankelijk van regelmatige donaties. En die lopen terug terwijl de kosten stijgen. Mensen houden over het algemeen niet van het sponsoren van salarissen en andere vaste kosten, wel van losse, concrete projecten met onmiddellijk zichtbaar resultaat.

Er wordt door Vatsalya constant en hard gewerkt aan extra fondswerving. <

Conny was op de bruiloft van Jaimala en Hitesh Gupta's zoon Kartikey, februari 2015

PLUSKLAS

De schoolleiding heeft een aantal leerlingen geselecteerd, die niet alleen erg goed zijn, maar ook ijverig en ambitieus. Ze worden de **Jonge Wetenschappers** genoemd. Zij krijgen bredere stof aangeboden, maken moeilijker opdrachten en meer huiswerk. Deze extra training moet hun capaciteiten optimaal aanspreken. Dit zijn kinderen die kunnen doorstromen naar de universiteit.

DIVYA JYOTI

Afgelopen zomer sloot **Stichting Shanty** in Bergen op Zoom haar werkzaamheden af. De resterende gelden werden naar ons overgemaakt, omdat onze doelgroep in India nagevoel dezelfde is.

Wel vroeg Shanty ons de nog lopende verplichtingen over te nemen: het ondersteunen van Divya Jyoti, opvang en werkplek voor **geestelijk gehandicapten**.

Divya Jyoti vangt sinds 1997 ongeveer 25 jonge

gehandicapten op. De organisatie heeft een kleine staf van zes mensen en een budget van € 12.500.

We kennen Divya Jyoti goed en dragen het werk van het echtpaar Nathan en Sheela een warm hart toe. Deze mensen bieden met veel kennis, toewijding en liefde een bijzondere opvang in Varanasi. Sinds kort hebben ze, eindelijk, een goede locatie, speciaal voor hen gebouwd. Het is een prachtig, ruim en fris gebouw.

De gehandicapten, vroeger geheel afhankelijk van hun ouders en familie, verdienen met het maken en verkopen van handvaardigheidsproducten een inkomen. Zo leveren zij een bijdrage aan hun familie, en tegelijkertijd geeft hun dat een gevoel van eigenwaarde.

Daarnaast wordt veel gezongen en gedanst, en worden oefeningen en eenvoudige educatieve spelletjes gedaan. De sfeer is licht en vrolijk. Sheela en Nathan en hun staf zijn onvermoeibaar.

De studenten maken onder meer prachtige kaarten voor de verkoop, en ook tasjes en kaarsjes. Wij kopen ieder jaar een hele set kaarten om in Nederland sponsors te bedanken voor hun donaties. De kaarsjes worden, dankzij Indiase vrijwilligers, ook op scholen in Varanasi verkocht, en op de universiteit.

Wij maakten op 3 december de **internationale gehandicaptendag** mee: Divya Jyoti's studenten maakten er, samen met de leerlingen van de Jeevan School, een vrolijke en ontroerende voorstelling van. <

Conny met Nathan, Sheela en Irma, wier zoon het nieuwe gebouw in bruikleen schonk.

STICHTING BENARES SCHOOLFONDS DANKT AL HAAR SPONSORS EN DONATEURS HEEL HARTELIJK VOOR HUN ENORME STEUN IN HET AFGELOPEN JAAR. **UW STEUN IS HUN TOEKOMST!**

VEEL EXTRA DONATIES!

DJ OLIVER HELDENS

Nog nooit kregen we zoveel donaties binnen als dit jaar.

Dat een andere stichting haar werkzaamheden stopt en ons het restant van haar gelden schenkt, is voor ons een eenmalige bof, en een blijk van vertrouwen.

Dat een bekende dj onze stichting in zijn succes laat delen, valt ook niet te verwachten. En zijn bijdrage was niet eenmalig, is inmiddels gebleken. Dj Oliver Heldens maakt de scholing mogelijk van vier jongens. En vanaf volgend jaar draagt hij twee jaar bij aan een beter salaris voor de leraren op Little Stars School.

Dankzij **Stichting Shanty** konden wij eindelijk onze algemene reserve verhogen naar een acceptabeler niveau. Dat geeft een rustig gevoel. Stichting Shanty en Oliver Heldens, heel erg bedankt!

SINGAPOREDAMES

Vorig jaar schreven we u al over de groep Nederlandse vrouwen in Singapore, die zich met enorm succes hebben ingespannen voor de

Asha Deep School en voor onze stichting. Dankzij hen kunnen vijftien leerlingen hun schoolcarrière voltooien. Het geld wordt over een aantal jaren uitgesmeerd.

En de dames hadden ook al gezorgd voor enkele jaren kunstonderwijs op Asha Deep. Leest u er onze website www.benaresschool.nl nog eens op na (nieuwsbrief 2015 en onder 'Nieuws').

De meeste dames zijn intussen verhuisd naar andere delen van de wereld, maar een kleine kern blijft actief voor de Asha Deep School.

Woorden schieten tekort om hen te bedanken.

ROTARY ROSENDAAL DONKENLAND

Rotary Roosendaal Donkenland bestemde voor de tweede keer de opbrengst van haar jaarlijkse benefietconcert voor Stichting Benares Schoolfonds. De Rotary heeft zelfs, met succes, de moeite genomen een extra grant aan te vragen.

Enkele leerlingen in Varanasi kunnen dankzij dit geld hun middelbare school afmaken.

Wij zijn de Rotary heel veel dank verschuldigd.

EEN GIFT ALS CADEAU

Het komt soms voor dat vrienden of bekenden, wanneer ze iets te vieren hebben, hun gasten een gift voor onze stichting vragen. Een prachtig gebaar dat onze stichting extra onder de aandacht brengt en altijd een mooi bedrag oplevert. Het gebeurde in 2015 twee keer.

Lieve vrienden, dank je wel!

Naast deze unieke inspanningen is er de enorme stroom van grotere en kleinere jaarlijkse schenkingen van onze sponsors en donateurs. Die hebben onze stichting gemaakt tot wat zij is: een financieel gezonde organisatie, die haar projecten substantiële steun voor meerdere jaren kan toezeggen. Zo kunnen de scholen zich ontwikkelen en verbeteren, en rendeert ons en uw geld maximaal.

BENEFIETCONCERT STEENBERGEN

Op zondag 22 mei 2016 gaven het Autumn Ensemble onder leiding van Marien van Staaen en violiste Amarins Wierdsma een benefietconcert voor onze stichting in de Hervormde Kerk in Steenberg. Aanvang 16.00 uur, toegang gratis.